

SVETLO TVE DALEKO VIDI

Muziek waar
het hart van
gaat zingen

81

Aria uit de opera *Rusalka*, opus 114
Dvorák, Antonín (1841 – 1904)

Frederica von Stade, sopraan
Boston Symphony Orchestra
Seiji Ozawa

*Svetlo tve daleko vidi,
Po svete bloudis sirokem,
Divas se v pribytky lidi.
Mesicku, postuj chvili
reckni mi, kde je muj mily
Rekni mu, sribmy mesicku,
me ze jej objima rame,
aby si alespon chvilicku
vzpomenul ve snehi na mne.
Zasvet mu do daleka,
rekni mu, rekni m kdo tu nan cekal!
O mneli duse lidska sni,
at'se tou vzpominkou vzbudi!
Mesicku, nezhasni, nezhasni!*

*Maan, hoog en diep aan de hemel,
je licht is van ver te zien,
je reist rond de grote wereld
en ziet de huizen van de mensen.
Maan, sta een poosje stil
en vertel me waar mijn liefste is.
Vertel hem, zilveren maan,
dat ik naar hem verlang.
Laat hij me nu vertellen dat hij
van mij droomt. Verlicht hem en
vertel hem wie er op hem wacht.
Als hij werkelijk van mij droomt, laat
de herinnering hem dan doen ont-
waken.
Maanlicht, ga niet weg, ga niet
weg!*

Rusalka is een opera (een 'lyrisch sprookje') in drie bedrijven, gebaseerd op de vertelling *Undine*, een verhaal geschreven door Friedrich de la Motte-Fouqué, en op het sprookje *De kleine zeemeermin* van Hans Christian Andersen en het toneelstuk *Die versunkene Glocke* van Gerhart Hauptmann. De opera speelt zich af in sprookjesland, in een ondefinieerbaar sprookjes-tijd. De première was in 1901.

In een wereld van water- en bosnimfen heeft één van hen, de mooie Rusalka, haar hart en ziel aan een menselijk wezen verpacht en is ze bereid als ruil voor het menselijke lichaam haar stem aan de heks Ježibaba te offeren. De watergeest probeert zijn dochter te waarschuwen voor deze onmogelijke liefde, maar tevergeefs. In de beroemde weemoedige aria *Lied aan de Maan* lucht zij haar hart tegenover de volle maan die over het meer schijnt in weer zo'n prachtige opera-aria.

Heleen Koele en Steven Faber voerden de aria voor ons uit op ons veertigjarig huwelijksfeest, Doorwerth 30 juni 2007.